13/01/2019

Ο Άγιος Μάξιμος ο καυσοκαλυβίτης έκανε ότι του είπε η Παναγία

/ Γνώμες

Στις 13 Ιανουαρίου η εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του Αγίου Μάξιμου του καυσοκαλυβίτου.

Ο άγιος Μάξιμος γεννήθηκε στη Λάμψακο του Ελληνόσποντου από ευσεβείς γονείς το 1280 μ.Χ. Οι γονείς του τον ανέθρεψαν με ευλάβεια δίνοντάς του όσα πολεμοφόδια χρειαζόταν ένας ενάρετος χριστιανός.

Στα 15 του χρόνια έγινε μοναχός και υποτάχθηκε σε κάποιο σεβάσμιο γέροντα στο όρος Γάνο της Θράκης. Εκεί δεν άργησε υπό την καθοδήγηση του πνευματικού του πατέρα να προκόψει σε όλες τις αρετές της χριστιανοσύνης φτάνοντας σε ψηλά μέτρα αγιότητας. Νηστεία, αδιάλειπτη προσευχή, αγρυπνία και προπαντός ταπείνωση υπήρξαν τα αδιαφιλονίκητα όπλα του έναντι των πειρασμών κάποιου νέου της ηλικίας του.

Μετά από λίγο καιρό ο γέροντάς του κοιμήθηκε και έτσι ο Μάξιμος αναγκάστηκε να ψάξει για άλλο πνευματικό πατέρα και για το σκοπό αυτό να πάει στο Παπίκιο Όρος , όπου διέμεινε για λίγο καιρό με άλλους ασκητές. Ακολούθως έφυγε για την Κωνσταντινούπολη για προσκύνημα. Εκεί ο πατριάρχης άγιος Αθανάσιος (28

Οκτωβρίου) εκτίμησε τις αρετές του και το ταπεινό του φρόνημα, που ήταν και το κύριο χαρακτηριστικό του αγίου. Ο Μάξιμος για να αποφύγει την όποια δόξα και έπαινο μπορούσε να του αποδώσει ο πατριάρχης άρχισε να προσποιείται τον τρελό.

Ζούσε κοντά στο ναό των Βλαχερνών, όπου όλη μέρα ο κόσμος τον κορόιδευε εμπαίζοντάς τον για τις διάφορες παλαβομάρες που έκανε, ενώ τα βράδια προσευχόταν στην εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου του ναού.

Μετά από όλα αυτά έφυγε για το Άγιον Όρος και συγκαταριθμήθηκε στην αδελφότητα της Μεγίστης Λαύρας .

Εκεί υπέδειξε ιδιαίτερη υπακοή στον ηγούμενο αλλά και σε όλους τους αδελφούς μοναχούς και προσπαθούσε όσο το δυνατό να μιμείται τους μεγάλους ασκητές του Άθω. Δεν έμενε σε κελί για να μην απολαμβάνει καμία άνεση και όταν έψαλλε στο ναό ήταν πάντοτε δακρυσμένος. Κάποτε είδε την Παναγία μας σε όραμα που τον πρόσταξε να πάει στην κορυφή του Άθωνα για να προσευχηθεί. Εκεί, ενώ προσευχόταν για τρία συνεχόμενα μερόνυχτα του παρουσιάστηκε η Υπεράχραντη Μητέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και τον ενδυνάμωσε στον αγώνα του , δίνοντάς του άρτο και λέγοντάς του από τούδε και στο εξής να μείνει μόνος στις απότομες πλαγιές του Άθωνα , όπου θα έσωζε πολλούς που θα πρόστρεχαν κοντά του.

Ο άγιος μετά πήγε στο γέροντά του και του ζήτησε ευλογία να φύγει ιστορώντας του το όραμα. Εκείνος δεν είχε διάκριση κι τον κατηγόρησε ότι είχε δαιμονική φαντασία, γινόμενος παιχνίδι στα χέρια των δαιμόνων. Ο Μάξιμος εξέλαβε αυτά τα λόγια ως θεία βούληση να συνεχίσει την άσκηση της σαλότητας. Άρχισε να ζει στερούμενος ό,τι μπορούσε να του δώσει κάποια άνεση, ακόμα και τα πιο απαραίτητα. Τριγυρνούσε στις κακοτράχηλες ράχες του Άθωνα ανυπόδητος , εκτεθειμένος στις ακραίες καιρικές συνθήκες του χώρου, ιδιαίτερα του Χειμώνα. Έφτιαχνε πρόχειρες καλύβες για να μένει, τις οποίες μετά από λίγο χρονικό διάστημα έκαιγε, για να μην έχει ο,τιδήποτε δικό του ή κάτι με το οποίο μπορούσε να δεθεί συναισθηματικά. (Έτσι απέκτησε τον τίτλο του καυσοκαλυβίτη) .

Προσπάθειά του ήταν να γίνεται αντικείμενο χλευασμού από όποιον τον επισκεπτόταν για να μην τυγχάνει σεβασμού. Όποιοι όμως πήγαιναν κοντά του έφευγαν ωφελημένοι από τις νουθεσίες του, παρόλο που αυτές λεγόντουσαν μέσα σε ασυνάρτητα και παλαβά λόγια. Ο όσιος Γρηγόριος ο Σιναϊτης (12 Απριλίου) ακούγοντας για τον Μάξιμο τον έψαξε και όταν τον βρήκε τον έπεισε να του μιλήσει για τους αγώνες του. Όταν τον άκουσε προσεκτικά και αντελήφθη ότι πρόκειται για άγιο άνθρωπο τον συμβούλεψε να αφήσει πια τη σαλότητα και την ερημιά και να μείνει μόνιμα σε ένα μέρος όπου θα μπορούσαν να το βρίσκουν

όποιοι τον έψαχναν για ψυχική τους ωφέλεια.

Ο Μάξιμος του έκανε υπακοή και έφτιαξε μια, μόνιμη πλέον , καλύβα, χωρίς όμως ίχνος υλικών που θα τον ευκόλυναν να ζει άνετα. Βασανισμένοι, δυστυχισμένοι, εμπερίστατοι ακόμα και δαιμονισμένοι έβρισκαν παρηγοριά και γιατρειά κοντά του. Έλαβε από το Θεό το προορατικό χάρισμα και προφήτεψε στους αυτοκράτορες Ιωάννη ΣΤ΄ τον Κατακουζηνό (1347- 1354) και Ιωάννη Ε΄ τον Παλαιολόγο (1341-1391) σε επισκέψεις τους κοντά του για τον εμφύλιο πόλεμο που ακολούθησε .

Έζησε στην καλύβα του αυτή, που ήταν κάτω από σπήλαιο, για 15 χρόνια και μετά πήγε στη Μεγίστη Λαύρα σε ένα μικρό κελί , στο οποίο αργότερα έμενε ο μαθητής και βιογράφος του άγιος Νήφωνας (14 Ιουνίου) . Απεβίωσε ειρηνικά στις 13 Ιανουαρίου 1375 σε ηλικία 95 χρονών.

Από το βιβλίο: “Εμπαίζοντες «Ημείς μωροί δια Χριστόν»”

Ίκαρος Πετρίδης Εκδόσεις: ΜΟΡΦΗ εκδοθήτω Αθήνα – Μάρτιος 2008